

Sortsvurdering af rabarber 1977-79

Evaluation of rhubarb varieties 1977-79

A. Thuesen

Resumé

Beretningen omhandler udbytteforsøg og kvalitetsundersøgelser af 11 rabarbersorter, oprindeligt udvalgt blandt 81 sorter i iagttagelsesplantning ved Spangsbjerg.

Til tidligste høst på friland anbefales sorten 'Timperley Early'. Ret tidlig er også den noget stærkere rødfarvede 'Rosara'.

Til frysning og til fremstilling af kompot er sorten 'Valentine' velegnet. Også god, men lidt lysere er 'Canada Red'. Til formål, hvor der fordres stærk rød farve, kan sorterne 'Vinrabarber', 'Elmsfeuer' og 'Marshalls Early Red' anvendes.

Sorten 'Frigo' har god rabarberduft og -smag. Den synes velegnet til frysetørring, omend tørstofprocenten kun er middel. 'Holsteiner Blut' har relativt højt tørstofindhold og middelgod smag.

Ved tidlig drivning har sorterne 'Victoria', 'Linnaeus' og 'Timperley Early' givet tidlige, temmelig kraftige og middelhøje stilke.

Nøgleord: Rabarbersorter, friland, drivning, frysning, frysetørring.

Summary

Experiments were carried out for determination of yield and judgment of quality in 11 varieties of rhubarb originally selected from 81 varieties under observation at Spangsbjerg Research Station near Esbjerg.

For the earliest outdoor production 'Timperley Early' is recommended. Also recommended for a fairly early production is the brighter red variety 'Rosara'.

The variety 'Valentine' is suitable for deep-freezing and stewing (compote). The lighter coloured 'Canada Red' is also suitable, however where a darker colour is required the varieties 'Vinrabarber', 'Elmsfeuer' and 'Marshalls Early Red' are recommended.

The variety 'Frigo' has a good flavour and seems to be well suited to freeze-drying although the dry matter content is only medium. 'Holsteiner Blut' has a relatively high dry matter content and a moderately good flavour.

By early forcing the varieties 'Victoria', 'Linnaeus' and 'Timperley Early' have early, fairly vigorous and medium red sticks.

Key words: Rhubarb varieties, outdoor production, forcing, deep-freezing, freeze-drying.

Indledning

Ved Institut for Grønsager i Årlev opretholdes et sortiment af rabarber. 81 sorter har været udplantet til iagttagelse og vurdering. Blandt disse blev der fra 1962–64 gennemført udbytteforsøg ved Spangsbjerg med 40 sorter. Med 20 af de mest værdifulde af disse samt en ny sort blev der derefter gennemført et forsøg ved Blangstedgård og Spangsbjerg i årene 1967–71.

Ud fra resultaterne af de to forsøgsserier samt fra kvalitetsundersøgelser foretaget i de seneste år er der udvalgt 10 sorter, der kan anbefales til frilandsdyrkning. Der er lagt vægt på god farve, på tidlighed, på stilkernes glathed og på egnethed til brugsformål efter frysning. Derimod anses ikke udbyttets størrelse for at være så afgørende, idet rabarber er en ret billig råvare. Beretningen omhandler frilandsproduktion, medens drivning kun er omtalt fra et enkelt orienterende forsøg.

Materiale og metoder

Oprindelsen til de i beretningen nævnte sorter er følgende: 'Linnaeus', 'Marshalls Early Red', 'Elmsfeuer', 'Vinrabarber' (fra Svendborg) og 'Victoria' er indkøbt omkring 1930 fra danske planteskoler og handelsgartnerier. 'Valentine' er modtaget 1947 fra Dept. of Agriculture, Ottawa, Canada. 'Timperley Early' og 'Canada Red' er modtaget 1956 fra Stockbridge House, Experimental Horticulture Station, Selby, England. 'Holsteiner Blut' er modtaget 1960 fra I.V.T.,

Wageningen, Holland. 'Rosara' og 'Frigo' er tiltrukket ved Statens Planteavlsvforsøg, Spangsbjerg omkring 1952.

Sorterne 'Marshalls Early Red' og 'Elmsfeuer' er ikke taget med i de her omhandlede udbytteforsøg. Om disse sorters ydeevne se 'Dyrkningsforsøg med rabarbersorter 1933–43' (Christiansen & Henriksen, 1944).

Det første udbytteforsøg blev anlagt i marts 1961 ved Spangsbjerg på lerblandet sandjord. Der anvendtes 1,5 m rækkeafstand og 1 m planteafstand i rækken. Der var 3 fællesparceller à 5 planter. Forsøget blev høstet i 1962, -63 og -64.

Den anden forsøgsserie plantedes i marts 1966 ved Blangstedgård på sandblandet lerjord og ved Spangsbjerg på lerblandet sandjord. Rækkeafstanden var 1,5 m og afstanden mellem planterne i rækken 1 m. Der var 3 fællesparceller à 5 planter. Forsøget blev høstet 1967, -69, -70 og -71 ved Blangstedgård og 1967, -69 og -70 ved Spangsbjerg.

Ved den første forsøgsserie begyndte høstningen så snart de tidligste sorter var tjenlige, dvs. når stilkene var mindst 30 cm lange. Herved kunne sorterne opstilles efter tidlighed. Ved den anden serie blev stilkene trukket første gang, når de fleste af sorterne var høsttjenlige. Her fremkom der kun forholdsvis små udbytteforskelle mellem sorterne ved 1. dags høst.

Stilkene blev høstet 3–4 gange årligt – sædvanligvis i maj og juni, men i nogle år også med en enkelt trækning i august.

Tabel 1. Sortsforsøg med rabarber 1962–64. Spangsbjerg
Trial with varieties of rhubarb 1962–64

	Årligt udbytte t/ha <i>Annual yield t/ha</i>	1. dags høst t/ha <i>Harvest first day t/ha</i>	Antal stilke/m ² <i>Number of sticks/m²</i>	Stilkvægt g <i>Mean weight of sticks in g</i>	Antal blomster- stængler/m ² <i>Number of inflorescences/m²</i>
'Timperley Early' ...	59,7	14,3	87	70	4,7
'Rosara'	53,5	8,9	88	63	3,4
'Linnaeus'	69,8	8,2	80	88	5,5
'Frigo'	64,6	4,3	113	59	1,3
'Valentine'	58,1	3,1	89	71	1,0
'Canada Red'	57,7	2,3	119	49	2,8
'Vinrabarber'	48,4	2,6	106	44	0,5
LSD ₉₅	11,2	3,8	19	12	3,7

Tabel 2. Sortsforsøg med rabarber. Blangstedgård 1967-71 og Spangsbjerg 1967-70
Trial with varieties of rhubarb 1967-71

	Årligt udbytte, t/ha <i>Annual yield t/ha</i>		Gns. 1967-70 <i>Mean</i>	Antal stilke/m ² <i>Number of sticks/m²</i>	Stilkvægt g <i>Mean weight of sticks in g</i>	Antal blomsterstængler/m ² <i>Gns. 1967-70 Number of inflorescences/m²</i>
	Blangstedgård 1967-71	Spangsbjerg 1967-70				
'Timperley Early' ...	50,6	48,5	50,3	77	70	4,6
'Rosara'	48,5	47,5	50,0	87	61	2,8
'Linnaeus'	63,4	59,0	63,7	81	82	4,5
'Frigo'	62,6	61,3	64,3	123	56	1,9
'Holsteiner Blut'	53,8	57,3	57,1	82	73	2,8
SD ₉₅	8,6	n.s.	3,8	9	4	1,2

Resultater

Udbytte

Uddrag af resultaterne fra sortsforsøget 1962-64 er vist i tabel 1 og fra sortsforsøget 1967-71 i tabel 2. Sorterne 'Linnaeus' og 'Frigo' har i begge forsøg været højt ydende. Udbytterne for de øvrige i tabellerne nævnte sorter må betragtes som middelstore, når de ses i sammenligning med alle sorter, som indgik i forsøgene.

I tabellerne 3 og 4 er udbyttet anført for de enkelte høstår. I den første serie ved Spangsbjerg er det største vægtudbytte opnået i andet høstår. Det følgende år lå udbyttet væsentlig lavere. Samme tendens ses i den anden forsøgsserie ved Blangstedgård. Her var udbyttet stærkt nedadgående i 3. og 4. høstår. I samme serie ved Spangsbjerg er udbyttet derimod forholdsvis lavt i de to første høstår, men derefter meget stort i 3. år.

Stilkantal

Ved det tidligste salg om foråret sælges rabarber ofte i bundter med 5 eller 10 stilke. Det kan derfor have nogen interesse at kende stilkantallet. I tabel 1 og 2 er vist antal stilke pr. m². Sorterne 'Canada Red', 'Frigo' og 'Vinrabarber' producerede de fleste stilke. Sorten 'Marshall's Early Red', der ikke indgår i de her omhandlede forsøg, giver også et meget stort antal stilke.

Der er tendens til, at sorterne eller nogle af dem giver flere skud med årene (tabel 3 og 4).

Stilkvægt

Sorten 'Linnaeus' har haft de tungeste stilke og sorterne 'Vinrabarber' og 'Canada Red' de letteste (tabel 1 og 2). 'Marshall's Early Red' har tynde og lette stilke.

Tabel 3. Sortsforsøg med rabarber 1962-64
Trial with varieties of rhubarb 1962-64

<i>Spangsbjerg</i>	Udbytte t/ha <i>Yield t/ha</i>			Antal stilke/m ² <i>Number of sticks/m²</i>			Stilkvægt g <i>Weight of sticks in g</i>			Antal blomsterstængler <i>Number of inflorescences/m²</i>		
	1962	1963	1964	1962	1963	1964	1962	1963	1964	1962	1963	1964
'Timperley Early' ...	41	76	62	55	100	106	73	76	59	5,6	7,5	1,0
'Rosara'	34	73	53	50	119	94	68	62	59	4,1	5,7	0,3
'Linnaeus'	49	86	74	60	89	92	81	98	85	9,3	5,8	1,2
'Frigo'	50	83	61	73	131	135	68	64	45	2,6	1,4	0,0
'Valentine'	38	72	64	46	109	112	85	66	60	2,9	0,2	0,0
'Canada Red'	44	75	54	77	142	139	57	54	37	4,8	3,5	0,1
'Vinrabarber'	27	70	48	65	133	121	42	53	37	0,9	0,5	0,0
Gns. <i>Mean</i>	40	77	60	61	117	114	68	68	55	4,3	3,5	0,4

Tabel 4. Sortsforsøg med rabarber 1967-71
Trial with varieties of rhubarb 1967-71

Blangstedgård	Udbytte t/ha				Antal stilke/m ²				Stilkvægt g				Antal blomsterstængler			
	Yield t/ha				Number of sticks/m ²				Weight of sticks in g				Number of inflorescences/m ²			
	1967	1969	1970	1971	1967	1969	1970	1971	1967	1969	1970	1971	1967	1969	1970	1971
'Timperley Early' ...	50	58	49	46	71	79	83	102	71	73	59	45	3,4	6,8	2,8	0,1
'Rosara'	55	67	36	36	120	92	86	110	46	73	42	33	3,5	2,9	0,0	0,0
'Linnaeus'	71	83	51	48	96	95	89	106	75	88	58	45	6,7	7,3	0,0	0,0
'Frigo'	62	81	59	49	147	131	124	143	42	63	48	34	2,5	2,0	0,0	0,0
'Holsteiner Blut'	57	64	50	44	84	85	81	117	69	74	62	38	3,1	6,0	0,0	0,0
Gns. Mean	59	70	49	45	103	97	93	115	61	74	54	39	3,8	5,0	0,6	0,0
<i>Spangsbjerg</i>																
'Timperley Early' ...	40	34	72		58	36	133		69	93	55		4,2	4,3	6,1	
'Rosara'	29	45	68		59	45	123		50	102	55		7,3	2,7	0,2	
'Linnaeus'	40	47	90		51	41	115		79	115	78		8,0	4,0	1,1	
'Frigo'	42	52	91		81	62	195		53	84	46		4,4	2,4	0,3	
'Holsteiner Blut'	40	45	87		52	45	147		76	100	59		2,9	4,6	0,4	
Gns. Mean	38	45	81		60	46	143		65	99	59		5,4	3,6	1,6	

For næsten alle sorters vedkommende er stilkvægten mindre i sidste høstår (tabel 3 og 4).

Blomsterstængler

Et stort antal blomsterstængler kan svække planterne en del, og der bør derfor ofres arbejde på at afskære stænglerne. Af tabel 1 og 2 ses, at der er betydelig forskel på sorterens tilbøjelighed til at danne blomsterstængler. 'Linnaeus' og 'Timperley Early' danner ret mange, medens 'Vinrabarber' og 'Frigo' giver relativt få.

Der er flest blomsterstængler i det første og andet høstår. Men i almindelighed aftager antallet derefter stærkt (tabel 3 og 4).

Tidlighed

Sorterne, anført i tabel 5, er opstillet nogenlunde efter tidlighed. Datoerne, der er gennemsnit for 1978 og -79, angiver høsttjenlighed for tidligste markedsleverance, dvs. når stilkene har nået 25-30 cm længde. Særlig tidlig i vækst er 'Timperley Early'. Den har de fleste år kunnet trækkes i sidste del af april. Tidlig er også sorten 'Rosara'. Derimod var 'Canada Red', 'Marshalls Early Red', 'Elmsfeuer' og især 'Vinrabarber' sent høsttjenlige sorter.

I tabel 1 er sorterne i den første serie ligeledes anført efter tidlighed. Her er sorterne rækkestillet efter udbyttet ved første høst dag.

Stilkklængde og -bredde

De længde- og breddemål, som er anført i tabel 5, gælder for stilke, som er i kraftig og typisk udvikling dvs. i sidste del af juni. De første forårsstilke er væsentlig kortere. De kraftigste og længste stilke har 'Linnaeus', 'Timperley Early' og 'Frigo', medens 'Vinrabarber' og 'Marshalls Early Red' har ret korte og tynde stilke.

Farve

Når sorterne vurderes ud fra ydre stilkfarve og saftfarve (tabel 5), vil de kunne inddeles i tre grupper med jævne overgange: 1) Sorter med grønne til halvt røde, kraftige stilke med farveløs til rosa saft. Hertil 'Linnaeus', 'Timperley Early' og 'Holsteiner Blut'. 2) Sorter med helt rødfarvede, middelstore stilke med velfarvet, rosa til rød saft. Til denne gruppe hører 'Frigo', 'Rosara', 'Canada Red' og 'Valentine'. 3) Sorter med mørkrøde, ret tynde stilke med mørkrød saft. Hertil sorterne 'Vinrabarber', 'Marshalls Early Red' og 'Elmsfeuer'.

Tabel 5. Kvalitetsbedømmelse i rabarber 1977-79
Quality in rhubarb 1977-79

Dato for 25-30 cm stilk- længde 1978-79	Stilk- længde cm	Stilk- bredde mm	Dybfrosne stilke			Frysetørrede stilke			Kompot		rabarber- duft	rabarber- smag
			stilk- farve efter optøning 10 = mørkest	saft- farve efter optøning 10 = mørkest	syre som citron- syre g/1000 ml saft	% tør- stof	oxalsyre g/1000 g friskvægt	saft- farve 10 = mør- kest	træv- let- hed ingen			
<i>Date for 25-30 cm length of sticks</i>	<i>Length of sticks cm</i>	<i>Breadth of sticks mm</i>	<i>Deep frozen sticks</i>			<i>Freeze-dried sticks</i>			<i>Stewed sticks</i>		<i>rhubarb flavour</i>	<i>rhubarb taste</i>
	<i>June</i>		<i>stick colour after thawing 10 = darkest red</i>	<i>juice colour</i>	<i>acid as citric acid g/1000 ml juice</i>	<i>% dry matter</i>	<i>oxalic acid g/1000 g fresh weight</i>	<i>juice colour 10 = dark- est red</i>	<i>fibrous- ness 10 = not fibrous</i>	<i>10 = distinct flavour</i>	<i>10 = best</i>	
'Timperley Early'	29/4	65	18	3,0	2,3	16,8	7,6	4,9	3,5	8	4,9	5,4
'Rosara'	6/5	50	21	4,5	4,7	16,9	7,5	5,1	4,0	8	4,3	5,9
'Linnaeus'	12/5	65	20	1,5	2,0	16,7	6,9	6,2	1,3	9	4,4	5,3
'Frigo'	13/5	65	18	3,0	3,3	16,8	7,2	6,0	3,8	8	6,6	7,2
'Valentine'	15/5	55	19	6,5	6,5	16,7	6,4	6,0	6,8	7	5,8	6,6
'Canada Red'	19/5	48	18	4,0	5,0	16,5	6,7	6,3	5,3	9	4,2	6,9
'Holsteiner Blut'	15/5	55	21	4,5	3,5	17,4	8,4	7,1	4,5	8	4,8	5,2
'Marshalls Early Red' ..	19/5	28	13	8,0	7,0	26,4	7,8		7,0	5	6,0	6,5
'Vinrabarber'	26/5	33	15	8,0	7,5	27,1	8,8		7,5	9	6,0	6,5
'Elmsfeuer'	19/5	43	18	8,3	8,0	17,3	8,3	6,2	8,5	4	5,3	6,9

Kompot

Kvalitetsbedømmelser vedrørende kompot blev udført ved Forskningslaboratoriet for Frugt- og Grøntindustri ved Blangstedgård samt ved Årslev. Duft, smag, farve og trævlethed blev vurderet efter følgende fremstilling. Til 100 g snittede rabarber 50 g sukker og 40 ml vand. Kogning på vandbad i 15 minutter.

Resultaterne er vist i tabel 5. 'Valentine' gav en smuk, middlørød kompot med god rabarbersmag og -duft. Smagsmæssigt gode var også 'Frigo', 'Canada Red' og 'Elmsfeuer'. Den sidste er måske for dyb rød og for trævlet til kompot. Farvemæssigt dårlige var 'Linnaeus', 'Timperley Early' og 'Holsteiner Blut'. 'Vinrabarber' gav en kraftig rød, næsten trævlefri kompot. 'Marshalls Early Red' var ligeledes kraftig rødfarvet, men var meget trævlet. 'Rosara' havde god, middlørød farve, men ret svag rabarberduft.

Titrerbar syre

Tallene i tabel 5 er gennemsnit af 2 års analyser. Sorterne 'Vinrabarber' og 'Marshalls Early Red' havde meget høje tal for titrerbar syre. De øvrige sorter viste kun små indbyrdes forskelle.

Tørstof

De i tabel 5 viste tørstofprocenter er gennemsnit af tre års resultater efter frysetørring af prøver på ca. 200 g snittede stykker fra 4-5 forskellige stilke. Prøverne blev to år udtaget i maj og et år i august. Resultaterne må her tages med noget forbehold, idet flere af sorterne viste ret stor variation i tørstofindhold.

Oxalsyre

Rabarber hører til de plantearter, der indeholder betydelige mængder oxalsyre. Ved kemisk laboratorium ved forsøgsstationen i Årslev blev sorterne analyseret for oxalsyreindhold. Resultaterne, der er vist i tabel 5, er gennemsnit af tre års analyser. De undersøgte stilke var to år høstet i juni, et år i august. Prøverne var frysetørrede snitter fra flere stilke. Oxalsyreindholdet var i gennemsnit for alle undersøgte sorter ca. 0,6 procent, men der var dog betydelige forskelle mellem sorterne. Laveste indhold havde 'Timperley

Early' og 'Rosara', medens sorten 'Holsteiner Blut' havde det højeste. 'Marshalls Early Red' og 'Vinrabarber' er kun undersøgt et år, og de lå da omtrent som 'Canada Red' i oxalsyreindhold.

Drivning

Et orienterende drivningsforsøg blev udført ved Spangsbjerg fra januar til marts 1964 med 18 sorter à 4 blokke. Drivningen foregik i mørke i el-opvarmede bænkekarme. Et uddrag af resultaterne er vist i tabel 6. Kun de tidligste og de kvalitetsmæssigt bedste sorter er medtaget. De fire her nævnte har i første periode givet nogenlunde samme udbytte, men i anden og tredje høstperiode gav sorten 'Victoria' langt det største udbytte. Den gav også de kraftigste stilke, der efter drivningen i mørke havde tilfredsstillende rød farve. Saften var dog næsten farveløs. Også 'Linnaeus' og 'Timperley Early' synes ret velegnet til drivning, hvorimod 'Rosara' forekom lidt tynd og med for lys stilkfarve. 'Rosara' havde dog den bedste saftfarve af disse fire sorter.

Konklusion

Til tidligste høst af rabarber på friland kan anbefales sorten 'Timperley Early'. 'Rosara', der også er ret tidlig, er noget stærkere rødfarvet end 'Timperley Early'.

Velegnet til frysning og til fremstilling af kompot er sorten 'Valentine'. Også god, men lidt lyse er 'Canada Red'. Til formål, hvor man fordrer stærk rød farve, kan sorterne 'Vinrabarber', 'Elmsfeuer' og 'Marshalls Early Red' anvendes.

Ved god rabarberduft og god smag synes 'Frigo' velegnet til frysetørring, omend tørstofprocenten kun er middel. 'Holsteiner Blut' har relativt højt tørstofindhold og middelgod smag.

Ved tidlig drivning har sorterne 'Victoria', 'Linnaeus' og 'Timperley Early' givet tidlige, temmelig kraftige og middlørøde stilke.

Kort beskrivelse af sorterne

'Canada Red'

Egnet til frysning og kompot. Giver et stort antal stilke af middelstørrelse. Stilkene glatte, i hele længden røde. Indvendig stærkt røde i nedre halvdel, i den øvre del svagt røde. Stilkoversiden

Tabel 6. Drivningsforsøg 1964
Forcing trial 1964

	Udbytte i høstperioder, kg/m ² Yield in harvest periods			I alt Total kg/m ²	Antal stilke/m ² Number of sticks/m ²	Stilkvægt g Weight of sticks, g	Stilkfarve 10 = mørkest stick colour 10 = darkest red	Saftfarve Juice colour
	30/1-6/2	6/2-18/2	18/2-12/3					
Timperley Early' ...	4,8	5,9	2,8	13,5	240	56	3	3
Rosara'	4,6	6,7	2,3	13,6	289	47	2	6
Linnaeus'	4,7	7,6	4,5	16,8	260	65	4	2
Victoria'	4,2	10,1	6,7	21,0	246	85	6	1

er i den nedre del plan, opefter med fremstående kant. Moderat antal blomsterstængler. Ret sildig sort.

'Elmsfeuer'

Egnet til frysning og kompot. I øvrigt hvor der fordres dyb rød farve. Sorten er sildig. Giver temmelig få, middellange, ret tunge stilke. Er mørkrød næsten til bladpladen. Indvendig rød i hele længden. Stilkoversiden er opefter med dyb fure, undersiden riflet. Danner kun få blomsterstængler. Stilkene er noget tilbøjelige til at knække, og hjerteskuddet kan rives med op ved trækningen.

'Frigo'

Velegnet til frysetørring. Har god rabarberduft og smag. Giver et stort antal stilke af middelstørrelse. Stilke røde til brunligrøde, mod bladpladen grønne. Indvendig svagt rødfarvet. Stilkoversiden er i den nedre del næsten plan, i den øvre med stærkt fremtrædende rande. Stilkens underside furet. Danner kun få blomsterstængler.

'Holsteiner Blut'

Udbytte og stilkantal middelstort. Stilkene middellange, noget krumme, mørkrøde, især ved grunden. Indvendig røde i nedre del. Stilkoversiden er plan, men mod bladpladen med stærkt fremtrædende rande. Grønlig mellem randene. Moderat antal blomsterstængler. Har relativt højt oxalsyreindhold.

'Linnaeus'

Middeltidlig sort. Giver et middelstort antal kraf-

tige, ret lange stilke. Farven grønlig, kun i den nedre del rødprikket. Indvendig grønlig. Stilkene glatte, oversiden plan, kun mod bladpladen noget konkav. Danner temmelig mange blomsterstængler.

'Marshall's Early Red'

Egnet til frysning, kompot og specielt, hvor der fordres stærk rød farve. Giver et stort antal korte til middellange, ret tynde stilke, fornedet mørkrøde mod bladpladen rødpunkteret. Indvendig rød i den nedre del, opefter næsten grøn. Stilkene glatte, plane, kun mod bladpladen med fremstående rande. Danner kun få blomsterstande.

'Rosara'

Ret tidlig sort. Giver et middelstort antal stilke, der er glatte, middellange og middelkraftige. Farven klar rød, grønlig mod bladpladen. Indvendig grøn, mod basis svagt rød. Stilkoversiden plan, opefter svagt konkav. Moderat antal blomsterstængler. Har ret lavt oxalsyreindhold.

'Timperley Early'

Kan trækkes meget tidligt om foråret. Giver et middelstort antal af ret kraftige stilke, fornedet rødlig, opefter rødpunkteret til rent grøn. Indvendig grøn, ved basis svagt rødlig. Stilkoversiden glat og plan, kun svagt konkav mod bladpladen. Danner temmelig mange blomsterstængler. Har ret lavt oxalsyreindhold.

'Valentine'

Velegnet til frysning og til fremstilling af kompot. Udbytte og stilkantal er middelstort. Stilke ret

kraftige og røde i næsten hele længden. Indvendig røde i nedre halvdel, opefter svagt røde. Stilke middellange, glatte, oversiden plan med lidt fremstående rande mod bladpladen. Nem at trække. Danner ret få blomsterstængler.

'Victoria'

Egnet til drivning. Har et middelstort antal kraftige, middellange, tykke stilke. Farven er forneden rødlig eller rødpunkteret, opefter grøn. Indvendig farve grøn. Stilkene noget ru, undersiden ret dybt furet, oversiden ved grunden lidt konkav, mod bladpladen med bred, fremstående rand. Danner et middelstort antal blomsterstængler.

'Vinrabarber' (fra Svendborg)

Egnet til frysning, kompot og hvor der specielt fordres stærk rød farve. Har et ret stort antal korte til middellange, stærkt rødfarvede stilke.

Indvendig rød næsten til bladpladen. Saftfarven mørkrød. Stilkene glatte, oversiden næsten plan, opefter konkav. Ret nem at trække. Danner kun få blomsterstængler.

Oplysninger om erhvervelse af sortsmateriale kan fås hos Gartnerierhvervets Planteopformingsstation, Nagbøl Kirkevej 12, 6640 Lunderskov.

Litteratur

- Christiansen, Edv. & Henriksen, Aksel* (1944): Dyrkningsforsøg med Rabarbersorter 1933-1943. Beretning nr. 381, Tidsskr. Planteavl 49, 234-51.
- Hoff-Jørgensen, E.* (1953): Undersøgelser af oxalsyreindhold i levnedsmidler. Statens Husholdningsråds »Faglige Meddelelser« 4, 19-26.

Manuskript modtaget den 10. september 1981.